

Senor Alazraqui.

Budapest, aug. 17.

Gyakran megesik, hogy idegenek jönnek hozzánkba, azt megszeretik és elragadtatással beszélnek róla annál is inkább, mert itt a „Balkán közelében“ nem várt kulturára találtak. Ritkaság azonban az olyan vendég, ki annyira tájékozva van felőlünk, hogy előre megfontolt szándékkal tanulmányozni jön egyik vagy másik intézményünket, *mert azt legjobbnak tartja a világon*. Törekvő, a nemzetgazdaság és kultúra terén óriás léptekkel haladó nemzetek fiai lázas érdeklődéssel kutatják föl minden téren az idegen országok legkitünőbb intézményeit s ime, eljutnak néha még hozzánk is a távoli, az ismeretlen Magyarországba.

Ilyen ritka vendégünk van most, Senor Alazraqui, az argentinai — mendozai — szőlészeti és borászati állomás vezetője, ki már tavaly kijelentette előttünk Argentínában, hogy az idén európai tanulmányutra jön, melynek fő célja, hogy a budapesti ampelológiai intézetet tanulmányozza, mert — a mint mondotta — ez az intézményünk páratlanul áll az egész világon.

Alazraqui ur ezt nem udvariasságból mondja. Szakmájában kiváló képzettséggel bír s elismerése annál értékesebb, mert ugy középiskolai, mint szőlészeti és barászati tanulmányait a szőlőművelés klasszikus földjén, Franciaországban végezte. A nyár folyamán Montpellier-ben tartott szőlészeti kongresszus után azonnal hozzánk jött.

— Látogatásomat, őszintén szólva — mondja Alazraqui ur — nyolc-tíz napra terveztem, de annyi érdekeset találtam itt, hogy nem tudok megválni e szép országtól s már a harmadik hetet töltöm itt.

Az ampelológiai intézet nagyszerű benyomást tett rá. Nap-nap után kijárt oda és máris előterjesztést tett kormányának egy hasonló intézet létesítése iránt.

— Hallottam — mondja, — hogy önöknél egy időben sok szó esett arról, hogy az ampelológiai intézet nagyon drága. Ez érthetetlen előtem. Az az 1—1½ millió forint, a mennyibe került, igazán csekélység s önök szerencséseknek érezhetik magukat, hogy viszonyaik, régi kulturájuk lehetővé teszik egy ilyen intézménynek ily csekély összeggel való fölállítását. Nálunk ugyanez az intézet, ugyanigy berendezve, legalább tíz millió pesoba kerülne. Aztán még egy dolgot nem értek. Önök sok milliót fizetnek az

államnak fogyasztási adó fejében, ha aztán a kormány ebből egyszer ily csekély összeget visszaad a szőlészetnek, annak örülniök kellene, a helyett hogy zúgolódnak — magyarázza Alazraqui sajátos amerikai fölfogással.

Rendkívül tetszik Alazraqui-nak mezőgazdasági muzeumunk is. Ismételten fölkereste s azt mondja, hogy oly alaposan, gazdagon felszerelt s oly könnyen áttekinthetően berendezett muzeuma nincs még egy e téren Európának.

Budapesten kívül meglátogatta vendégünk Magyarország különböző vidékeit. Kecskemétet, Tokajt, Mezőhegyest.

— Meglepett a nagy hasonlatosság az önök Alföldje és a mi argentinai síkságunk között — szól Alazraqui ur visszatérve Szegedről. Mennyire hasonló, de, fájdalom, mégis mennyire különböző e két terület! Mennyivel előbbre vannak önök a kultúrában! A mi pampáinkon szinte végtelen a szemhatár, mert a merre csak a szem tekint, a beláthatatlan síkság egyhangúságát nem töri meg semmi. A mi lábunk alatt ugyanaz a termékeny, áldott föld, mint az önök Bánátja és Bácskája, de míg önöknél minden talpalatnyi föld szépen, gondosan megművelve, addig a mi pampáinkból csak alig-alig van valami kihasználva, Micsoda lélekemelő látvány, hogy az önök síkságait, legyenek azok még oly nagy kiterjedésűek is, minden irányban faszorok szelik át s a merre tekintünk, mindenütt csinos, fehérre meszelt házikókat látunk. A pampákon sokszor napokig utazik az ember, míg egy fát vagy ritkás csalitot megpillanthat, vagy míg egy szegény földszinű rancsóra akad, melynek közelében csak ritkán húzódik meg egy-egy csenevész fa vagy bokor.

— A látottak és tapasztaltak után azonban a legcsodálatosabb és legérthetlenebb előttem. — szól vendégünk s e szavaknál a déli temperamentum áttöri a nyugodt, jólfegyelmezett férfi máskor szinte fagyos nyugalmit és hevesen, szemrehányással tele kérdőrevonnással beszél — hogy miért, uramfia, miért hall az ember oly kevéset erről az önök gyönyörű országáról? Hiszen alig emlegeti, alig tud valaki valamit a világon róla! Kerestem egy jólberendezett intézetet egy földművelő és szőlőtermesztő országban és ime találok egy nagy kultúrával bíró, páratlan gazdagságú országot, hol még a földművelő nép is iskolázott, művelt és mily tisztességes! Aztán találok egy csodálatos várost, melyben minden nagyszabású, impozáns, mely szebb mint Páris, és tisztább mint amaz európai nagyvárosok bármelyike, melyeket Londontól kezdve ismerek. Mennyire látogatnák önöket az idegenek, ha csak sejtelmük volna felőle, hogy mit találnak itt!

Jelenleg Alazraqui ur a Balaton mellett időzik s onnan Magyaróvárra készül s gazdasági akadémia látogatására.

Csitáry Béláné.